

РЕШЕНИЕ

№ 3222

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12870** по описа за **2021** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба на Б. А. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв.С. М., срещу решение № 20208698 от 08.11.2021 г., постановено по НАХД № 5115/2021 г. по описа на СРС, НО, 99 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 42 – 0002589 от 14.12.2020 г., издадено от Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-гр.С., с което на касатора на основание чл.179, ал.6, т.3 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл.139, ал.1, т.1, вр.чл.101, ал.4 от ЗДвП, вр.Приложение 5, част I, т.1.1.14, буква „а“ от Наредба №Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС.

С жалбата се моли касационната инстанция да отмени решението на СРС, тъй като счита същото за незаконосъобразно, неправилно постановено, при нарушение на материалния закон, необоснованост на правните изводи и допуснати съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила. Счита, че по делото не е категорично доказано той да е осъществил административното нарушение. Моли съда да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се

представлява.

Ответникът – Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-гр.С., редовно призван, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.11.2020 г. около 08:30 ч., жалбоподателят Б. А. Х. управлявал съчленено превозно средство в състав от товарен автомобил – седлови влекач марка „М. ТГА 18.440“ с рег. [рег.номер на МПС], от категория N3 и полуремарке марка „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] от категория O4, и двете собственост на фирма [фирма], като се движел в [населено място] по [улица], с посока на движение към [населено място]. Водачът извършвал обществен превоз на товари от [населено място] до [населено място], като на около 300 метра след пътен възел „Ц. шосе“ бил спрял за проверка от инспектор към РД „АА“-С.. При проверката е констатирана опасна неизправност на превозното средство, а именно на двата броя спирачни дискове на влекача, монтирани на първа ос от ляво на дясно, имало наличие на пукнатини.

За нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1, вр.чл.101, ал.4 от ЗДвП, вр.Приложение 5, Част I, т.1.1.14, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, а именно, че управлявал неизправно МПС с опасна повреда, на водача е съставен АУАН на същата дата. Въз основа на АУАН е издадено НП №42-0002589 от 14.12.2020 г., с което на касатора е наложена глоба в размер 500 лв.

Горната фактическата обстановка въззивният съд е установил след анализ на събраните по делото доказателства: административно-наказателната преписка и свидетелските показания на актосъставителя, който поддържа констатациите в акта.

Въз основа на установеното от фактическа страна, СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност и правомощия съгласно заповед № РД-08-30 от 24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 183, ал. 4, т. 5 от ЗДвП, както и че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, вр.чл.101, ал.4 и във вр.с Приложение 5, Част I, т.1.1.14, буква „а“ от Наредба №Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, изразяващо се в неизправност на влекача. Въз основа на горното е потвърдил процесното НП.

При така изложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, като същата е процесуално допустима

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите, правилно е приел, че в хода на съдебното производство са доказани извършените нарушения, за които Б. Х. е санкциониран, както и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. АУАН и НП са съставени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, от материално

компетентни лица, съдържат всички необходими реквизити и в тях в достатъчна степен се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че касационният жалбоподател е извършил нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 101, ал. 4 във вр. с Приложение 5, Част I т. 1.1.14., буква "а" от Наредба №Н-32/16. 12. 2011 г. на МТИТС.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че на процесната дата Б. Х. е управлявал товарния автомобил технически неизправен – с пукнатини по спирачните дискове, като неизправността е опасна. Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като съгласно чл. 101, ал. 4 от ЗДвП, неизправностите и тяхната класификация се определят с Наредба № Н-32/16. 12. 2011 г. на МТИТС /чл. 37, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 – незначителни неизправности, значителни неизправности и опасни неизправности/. В Приложение 5, Част I, т.1.1.14 буква "а" от Наредбата е посочено, че има сериозна повреда на превозното средство, когато при визуална проверка се установи, че спирачните дискове са напукани и тази неизправност е квалифицирана като "опасна".

Правилно районният съд е приел, че нарушението е осъществено от обективна и субективна страна. Съгласно чл. 179, ал. 6, т. 3 от ЗДвП, който управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от 500 лв. - при констатирани опасни неизправности. Установи се категорично по делото и съобразно отразеното в Наредбата, че неизправността е била опасна, поради което законосъобразно наложената на жалбоподателя глоба е в размер на 500 /петстотин/ лева. Наказанието е фиксирано, поради което съдът не разполага с правомощието да го намали.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите в обжалваното решение, че в конкретния случай административното нарушение не покрива хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Липсват многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, обосноваващи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Нарушението е формално, поради което за съставомерността му не е необходимо настъпването на някакви вредни последици и липсата на такива не може да се приема за смекчаващо отговорността обстоятелство. Правилно съдът е приел, че деянието на водача е със завишена степен на обществена опасност, тъй като посочената повреда на спирачните дискове създава сериозен риск за останалите участници в движението и единствено намесата на контролните органи е довело до спирането от движение на автомобила със заповед за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-2874/26.11.2020 г.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20208698 от 08.11.2021 г., постановено по НАХД № 5115/2021 г. по описа на СРС, НО, 99 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ